

Alt avgjört fyrra hálvleik

2. deild menn:
Sumba/VB-IF 3-2 (0-0)

Fimm mál vórðu skotin í dystinum, tá Sumba/VB leygardagin tók móti IF. Öll málini vórðu skotin í fyrstu 45 minuttinum, og av teimum átti heimaliðið try, meðan gestirnir fingur tvey.

Fyrrí hálvleikur var eisini væl meira undirhaldandi enn seinni hálvleikur, tá spælið til tíðir var hampuligt, men mestsum eingir kjansir vóru til nakran av þortunum. Tó var Sumba/VB nærri við at vinna 4-2, enn IF var til at javna til 3-3, tá innskifti René Thomsen skjeyt eitt skot móti málinum, ið varð bjargað á strikuni av Tummas Arne Winther-eig.

Sum heild var talan um ein rættliga javnan dyst, har tað tó eydnaðist samansetta suðurroyriðnum at tryggja sær øll try stigini.

Gestirnir lögdu kortini fyri longu í øðrum minuttinum við fyrsta málinum. Ken Bærandsen vann ein høgan bólt inni í brotsteiginum hjá Sumba/VB, og so royndi hann seg við einum skoti eftir ferð úr spískun vinkli í vinstra borði.

Men ikki gekk long tíð,

so fekk Sumba/VB svara aftur. Fyrst javnaði Marnar Richard til 1-1, eftir at rangstøðufellan hjá IF kikkaði. Magni Jacobsen fór igjøgnum í vinstru og legði flatt innfyri til Marnar, ið var púra leysur mitt fyri og kundi skora.

Næsta málið kom, tá aftasti maður hjá IF skallaði bóltin aftur um seg, so hann endaði hjá Per Joensen, ið staddur nakað til høgru smekkaði til fyrstu ferð og við einum vøkrum skoti sendi bóltin í longra málkrokin til 2-1.

Sumba/VB kom upp á 3-1, áðrenn fuglirðingar fingur minkað. Hetta málið kom eisini eftir eina mis-skiljing í IF-verjuni, eftir at málverjin hevði rópt »Eg havi«, men ikki hevði meira enn so, at bólturin fór millum beinini á honum og til Marnar Richard, ið hevði lisið støðuna so væl, at hann var á blettinum og kundi skjóta í tomt mál.

Tveir minuttir fyri hálvleikssteðin eydnaðist so Janusi Petersen at minka um munin eftir horna. Tá bólturin kom innfyri, var Bartal Eliassen hægstur á honum og fekk stúta út til Janus, ið frá brotsteigarleikini kundi smekka til gjøgnum trunkan.

(hj.)

Tríggjar ferðir Heðin á Lakjuni

2. deild menn:
KÍ-Royn 5-1 (2-1)

Klakksvíkingar hava hingið við afturpartinum niður móti strikuni, men móti Royn, sum hevur litið fólk at velja ímillum, og sum neyvan verður at finna í 2. deild komandi ár, var eingin ivi. KÍ var nógv tað betra liðið, og um teir høvdu verið meiri nærlagdir, og í staðin fyri at spæla tvørturum og aftur eftir smekkaðu til, tá mogleikini var har, so kundu teir havt skotið tiggju mál!

Stóri maðurin hjá KÍ var nýggja álopskometin Heðin á Lakjuni, sum uttan iva verður á besta liðnum, tá trongda liðið í 1. deild skal royna at fáa stig móti B68.

Midskeiðis í fyrra hálvleiki skoraði Heðin fyrsta málið. Bæði hesa ferðina og tær báðu ferðirnar í 2. hálvleiki var Eyðun Klakkstein við í uppspælinum. Tað tykist undarligt, at tað ikki var pláss fyri so góðum manni í Eu-

ropa Cup-hópinum. Eyðun spældi frá baklinjunum út frá, og Heðin skuldi bara seta fótin undir bóltin.

Royn hevði eina vanda-mikla snarálpsroynd, tá støðan var 0-0 og allir klakksvíkingarnir vóru í ammarlaga staddir, men John William Joensen vardi væl fyri. Men hann kundi einki gera, tá Njálur Niclassen javnaði til 1-1, eftir at KÍ verjan hevði gjørt púra óneyðugt brotspark.

Stutt eftir fekk KÍ brotspark, tá Eyðun Klakkstein varð feldur, og tað skoraði aftasti maður, Egil Leivsgarð, uppá.

Seinna umfarið orkaði KÍ betri, og teir fingur try mál afturat. Heðin á Lakjuni skoraði fyrst eftir uppspæl frá Eyðuni Klakkstein, so var tað Hogni Kastalag, sum sneiddi fleiri av, gjørdist leysur við málverjanum og lyfti upp um hann, og Heðin staðfesti sigurin, eftir upp á tvær sending frá Eyðuni Klakkstein.

nn-

Tætt og tepurt í oyggjauppgerð

Meiri spennandi enn væl leikt í grannadystinum á Svangaskarði

1. deild menn:
B68-GÍ 1-1 (0-1)

Tað var týðuligt, at báðir partar kendu tað neyðugt at vinna fyri framvegis at halda seg tætt at toppinum. Og tað var eins týðuligt, at hvørki liðið tordi í fult mál at duva upp á álopsspælið, tí teir vóru bangnir fyri at tapa.

Í utgangsstaðuni hevði B68 bara Suna Fríða á toppinum, meðan Øssur var eitt vet aftanfyrir, og GÍ hevði bara John Petersen á toppinum, meðan Magni Jarnskor var eitt vet aftanfyrir. Janus Rasmussen ansaði Suna Fríða og hevði fyri tað mesta gott tak á honum, og Edmund Jacobsen ansaði John Petersen og kláraði tað eisini væl.

Utgangsstaðan hevði við sær, at tað var ógvuliga nogv fólk á miðvøllinum, og serliga fyrra umfarið bar tað nogvar skeivar sendingar við sær.

Malmøguleikarnir vóru sera fjar: B68 hevði ongan upplagdan fyrra umfarið, og

GÍ hevði ongan annan enn tann, sum eftir 19 minuttir gav teimum leiðslumálið. Simun Petur Justinussen (ikki so nogv við á miðvøllinum og í álopinum sum í undanfarnu dystum) legði úr høgru tri-spark yvir 50 metrar, bólturin stakk í vøllin, fór framvið B68-verjuni, sum stóð og hugdi at og til Erland Tjør-foss, sum eitt sindur til vinstru fyri brotssparksblettin hevði so stórt rasarum, at hann kundi biða, til hann hevði fullkomni tamarhald á, og so smekkaði hann í netakið aftanfyrir Olaf Magnus-sen, sum ongan mogleika hevði at bjarga.

Stutt undan steðginum var um reppið, at Erland Tjør-foss avgjórði dystin, men langskotið eftir horna fór dygst framvið.

Meiri álopskent

Seinna umfarið broytti B68-liðið. Aksel Højgaard kom í álopið, og Finnbjörn Zachariassen kom á vong-verjan. Finnbjörn megnaði sum dysturin leið at koma

igjøgnum í borðinum nakrar ferðir. Tað megnaðu hinir triggir vongverjarnir ikki. Týðuligt var hjá GÍ, at Henn-ing Jarnskor hevði fingið boð um at vera minni álops-fúsar, enn hann annars plag-ar at vera.

Fótbóltsspælið var betri eftir steðgin, men tað vóru fáir mogleikar. GÍ-saman-spælið hekk betur saman fyrstu løtuna, tá teir ferð eftir ferð vóru fleiri á miðvøllinum, meðan toftamenn, sum fleiri ferðir komu sær í trong-støðu við at missa í uppspælinum, fluttu seg ov lítið.

Men við stórar arbeiðs-kraft eydnaðist tað B68 at koma inn í dystin. Edmund Jacobsen, sum vardi væl í miðverjuni, fór nakrar ferðir igjøgnum í báðum borðum, og Eyðinn Olsen, aftasti maður, blandaði seg uppi uppspælið.

Møguleikarnir

Í 53. minutt var dupultur mogleiki. Fyrst storbjargaði Olaf Magnusen GÍ-roynd, og í næsta álopið var

Jens Martin fyrstur, tá Øssur – tóktist ov framarlaga settur – stakk til Jan Petersen.

Fimm minuttir restaðu, tá B68 javnaði. Suni Fríði Johannesen (ov ofta áhugaður í, um dómarnir fór at geva honum frispark í nærdystunum við Janus Rasmussen) varðveitti bóltin í brotsteiginum, tyngdipunktið tóktist liggja høgt, og tá hann lá flat-ur veittraði linjuverjin og dómarnir dømdi brotspark, sum toppskjuttin sjálvur setti í netið.

Evstu løtuna var stór ferð á. Tað taktiska varð lagt til síðis, og roynt varð frameftir av báðum portum. B68 var nærmast, men Jens Martin var fyrri, tá Suni Fríði sendi flatt tvørtur um til leysan Øssur Hansen.

nn-

Í dystinum millum B68 og GÍ sunnudagin var meira spenningur enn gott spæl, og hóast liðini høvur í sinum lagi tóktust vera óneyð við javnleik, spældu bæði so varisliga, at tey heldur vildu sleppa undan at tapa, enn tey vildu vinna

(Savnsmynd)

Lesarabrøv

Útvarpið og ítróttur

Tað, sum fekk bikarið at flóta yvir og meg at taka penn í hond hesaferð, var, tá annar lutakarin í spurnarkappingini um ítrótt leygarkvøldið ikki fekk stig fyri at svara nei uppá spurningin: »Var Gørgurólur feroymeistari í ár?»

Hvør hevur vant okkum við, at tá ikki verður sagt, um tað eru kvinnur ella menn, sum kappast, so eru tað sjálvandi

menn? Jú, tað hevur Útvarpið gjørt alt fyrir at venja okkum við. Tá Útvarpið boðar frá dysti og ikki nevni, um tað eru kvinnur ella menn, sum skulu kappast – ja, so eru tað sjálvandi menn (og verður ikki sagt frá, hvørt ítróttagrein kappast verður í – so er tað sjálvandi í fótbóltri).

Samanber eisini hetta við upplýsingarnar, sum útvarps-

maðurin kom við fyri í kappingini, um at triggir feroyingar spældu divisióndystir í Danmark í 70'unum. Og so nevndi hann nevni á trimm feroyskum monnum. Hvussu við teimum feroysku kvinnunum, sum spældu í 1. og 2. divisióni í Danmark í 70'unum. Er tað ikki feroyingar?

Átti kanska at havt vant meg við, hvussu feroysk ítróttalið-

indi verða viðgjørð/sorterað í fjølmóðinum, men tað gongst illa.

Nú eg havi pennis í hondini: Hvát skuldi hermaríð at enda í vikuskiftissendingini friggjadagin vera gott fyri? Var atlan-in ikki at heiðra KÍ?

Rannvá